Doorbraak 4: Een sterke sociale basis

Het ontbrekende hoofdstuk in *Vaart Maken*

De eerste reacties op het Rotterdamse coalitieakkoord *Vaart Maken* zijn opvallend positief. Terecht. Het akkoord kijkt verder dan de komende vier jaar en kiest met drie doorbraken voor een stad die ook in 2050 sterk, aantrekkelijk en leefbaar wil zijn. De investeringen in woningbouw, economie en gebiedsontwikkeling verdienen waardering.

Toch viel ons na het lezen iets op.

Er ontbreekt een vierde doorbraak.

De gekozen ambities zijn belangrijk. Een huis voor iedereen, een sterke economie en de beste stad om in op te groeien zijn precies de doelen waar Rotterdam voor moet gaan. Maar ze hebben één ding gemeen: ze vragen om een sterke sociale basis. Juist dat fundament krijgt in het akkoord te weinig aandacht.

Dat is opvallend in een stad waar ongeveer 170.000 inwoners leven rond de armoedegrens of met problematische schulden. Waar bewoners met de laagste inkomens gemiddeld acht jaar korter leven dan inwoners met hogere inkomens. Verschillen die niet alleen schrijnend zijn, maar ook bepalend voor de toekomst van Rotterdam.

Onze stad kent al jaren twee snelheden. Nieuwe woonwijken verrijzen, de economie groeit en miljarden worden geïnvesteerd. Tegelijkertijd neemt voor veel Rotterdammers de bestaansonzekerheid toe. De opgave is ervoor te zorgen dat die twee ontwikkelingen weer naar elkaar toegroeien.

Daarom is het opvallend dat er wel een omvangrijke investeringsagenda ligt voor de fysieke stad, maar niet voor de sociale basis.

Snelheid moet het nieuwe visitekaartje van Rotterdam worden. Ondernemers krijgen kortere procedures, duidelijk aanspreekpunten en een overheid die meedenkt. Waarom zou diezelfde ambitie niet gelden voor bewoners die vastlopen tussen loketten, regelingen en toeslagen? Startups, coöperaties en sociaal ondernemers kunnen rekenen op steun bij innovatie en groei. Ook het maatschappelijk initiatief kan meer impact maken als ze deze steun zou ontvangen en pleit daar al jaren voor.

De investeringen in kinderen juichen wij toe. Maar bestaansonzekerheid is een belangrijke oorzaak van veel zorgvragen. Wie de sociale basis versterkt, voorkomt dat problemen uitgroeien tot zwaardere zorg. Hetzelfde geldt voor ouderen. Minder mobiliteit en minder ontmoeting leiden uiteindelijk tot meer eenzaamheid, meer mantelzorg en hogere zorgkosten.

Een sterke sociale basis is daarom geen kostenpost, maar een investering. Onderzoek laat zien dat het terugdringen van bestaansonzekerheid Rotterdam jaarlijks honderden miljoenen euro's kan opleveren. Net als bij woningen en infrastructuur gaan ook hier de kosten vóór de baten uit.

Daarom schreven wij **Doorbraak 4: Een sterke sociale basis**. Een noodzakelijke aanvulling die het coalitieakkoord *Vaart Maken* sterker en geloofwaardiger maakt.

Want om werkelijk vaart te maken kiezen wij voor woningen, economie én bewoners. Pas dan profiteren álle bewoners van het toekomstbeeld waarvan het coalitieakkoord ons probeert te overtuigen.

Namens team Warm Rotterdam
Annemarieke van Egeraat (directeur)